

Budapest, 1899. július 13. – Budapest, 1982. július 1.

Polgári családban született, apja építési vállalkozó volt. A Magyar Királyi József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemen gépészmérnök oklevelet szerzett, majd néhány alkalmazottat foglalkoztató központi fűtés, gáz-, víz és villanyszerelő kisiparos volt 1949-ig. Az 1930-as években belépett a Wolff-féle Keresztény Községi Pártba, majd 1938 végén a Nemzeti Egység Pártja tagja lett. 1945. február után lett tagja a Független Kisgazdapártnak, 1945. október 7-én a budapesti törvényhatósági bizottság tagja, november 4-én a nagy-budapesti választókerületben nemzetgyűlési képviselővé választották. 1945. november közepétől 1947 tavaszáig megszakításokkal a párt városházi csoportja intézőbizottsági tagja. Részt vett az FKGP béke-előkészítő bizottságának munkájában. 1946. szeptember 7-étől az FKGP Országos Intézőbizottság tagja, majd a párt iparos tagozatának elnöke. 1945 és 1948 között a Budapesti Villanyszerelők, Műszerészek és Látszerészek Ipartestületének alelnöke; az Iparosok Központi Szövetkezete választott igazgatósági tagja. 1947. február 4-én lépett ki a pártból, mandátumát megtartva a Sulyok-féle Magyar Szabadság Párthoz csatlakozott. A párt 1947. júliusi önfeloszlatása után visszavonult a politikai élettől. 1949-ben visszaadta iparengedélyét is, egy állami tervezővállalatnál tervezőmérnökként helyezkedett el. Előbb a Középtervnél, majd az Élelmiszer-ipari Tervező Intézetnél dolgozott 1964. évi nyugdíjazásáig. Később a Budapesti Tejipari Vállalat műszaki szakértője volt. 1956-ban az intézetben megalakított munkástanács elnökévé is megválasztották.